

REDACTIA
Deák Ferencz-u. Nr 8
ABONAMENTUL
Austria-Ungaria:
an 30 cor. p. 1/2
semestr.: pe 1/4 de an
pe 1 l. a 2 cor.
Duminecă pe 2
4 coroane.
România și
război pe an:
40 franci.
scripse nu se napoiază

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA:
Arad, Deák Ferencz-u. Nr 8
INSERTIUNILE:
de un șir garmond: prima
câtă 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
de fiecare publicațiune.
Atât abonamentele cât și
insertiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.
Scrisori nefrancate nu se
primesc.

mores non mutant mores!

Brașov, Noembrie 1900.
Demisiunea d-lui Virgil Onițiu
postul de director al școalelor
medii din Brașov a pus în
agitație sentimentul și opinia
românească. Pentru că avân-
d și-l luseră aceste școli sub
ducerea bravului director și a
măiestrului corp profesoral, umpluse
gura de mândrie inimile tu-
românilor, iar acum, afară de
și incapăținată cica trocarea-
precum și de mituiții protectori
Sibiu, toată lumea este îngri-
și aprobă ținuta directorului,
șințită de întreg corpul profesoral.
Archiepiscopul singur se
metă să găzduiască imoralul pro-
spiritual al mahalagiului din
șiu. Faptul acesta ne aduce aminte
puterea așurului lui Jugurta asupra
șiorilor români și ne intristează. Dar
starea noastră trece în față frum-
șice, ce caracterizează pașirea d-lui
și-a colegilor săi, precum și acor-
piniei publice în privința acestei
Punând la o parte pentru un
tente toate îngrijirile, ce ni-le
criza liceului nostru, vom
să scoatem la iveală această
șeșetă etică, siguri fiind, că prin
șefetelul nostru va fi pe deplin
compensat pentru lovitura, de care
zgduuit.
Precum dl Onițiu însuși mărtu-
șe, dînsul a fost surprins, când,
te cu șase ani, eforia școalelor
conerezut postul de director. Dar
dînsul, ci și prietenii săi de
șipil și multă lume a rămas sur-
șă atunci. Nu că doară această
nu ar fi avut deplină încredere
șpiritul lui de conducere, ci toc-
șindcă cunoștea virtuțile și ca-
șerul lui cel distins și fiindcă chiar
șunctul acesta era prea pronunțat
șonismul între dl Onițiu și între
șe dedeau tonul fie în corporațiu-
șadministrative din Brașov, fie în
șistorul din Sibiu. Căci atunci, ca
șuma, în eforie și în consistor se
șe cu toată rîvna duhovnicească
șmul „capul plecat”. Servilismul
ș și față de strănișii puternici și
șotismul în jos sunt rezoanele, de
șe conduceau atunci și se con-
șe acum acele autorități școlare
șericești
Trăind deci în mijlocul curentu-
șare pretindea: „Dă-te după pîr,
șe să-ți meargă fie pe acest pî-
ș și știind noi foarte bine, că cine
șerge cu acest curent e luat la
șeste dat în lături, este prigunit
ș poate face carieră la noi, cum
șutuseră face nici un protopop ca
șpescu, nici profesori ca G. Bog-
șuică și Ghiță Pop, — cu drept
șat am trebuit să rămănem sur-
ș de distincția ce i-se făcuse dlui
ș, și am avut zile de bucurie căci
ș această distincție vedeam triumfând
ș asupra reului, virtutea asupra
ș In viața publică sunt r

de tot casurile, ca cineva, fără să-și
vîndă conștiința, să fie ridicat la rang
și la putere chiar de aceea, pe cari
până atunci îi combatuse mai cu ener-
gie. Și astfel lucruse dl Onițiu.
De sine înțeles însă, că elica tro-
cărească și consistorul încă își dase
bine seamă de alegerea făcută, și de
aceea erau destul cari nu se puteau
impăca cu situațiunea, aveau rezervele
cuvinite și peste tot nu credeau, că
noul director va putea trăi multă vreme
în armonie cu „cel dela putere”. Căci
nu se împacă apa cu focul. Își poate
ori și cine închipul stla morală, ce a
trebuit — propter bonum pacis — să
și-o facă un bărbat de talia dlui V.
Onițiu, ca să poată trăi și munci în
compania triumviratului dela Sfântul-
Nicolae din Scheiu. El, tînrul invă-
păiat de focul libertății și al reforme-
lor salutare, el, entusiastul și idea-
listul fără seamă s'ajungă sub stra-
șina mamelucilor, alături de cei-ce
își bat joc de idealști și de entusi-
ști!
Fără îndoială, că pentru binele
păcii și de dragul școlii mult a trebuit
din al său să jertfească dl Onițiu și
între altele noi ne aducem aminte, că
de neplăcut îi atinsese imputarea, de
altfel destul de fină, ce i se făcuse în
acest ziar, când cu votul dat la ale-
gere de mitropolit. Dar, în cele din
urmă, duhul cel bun nu poate fi înă-
bușit în omul de caracter, precum
nici puterea soarelui nu poate fi ni-
micită de umbra unui nor. Ceea-ce
oamenii sistemului „capul plecat”
nu pot să priceapă, ceea-ce oamenii
mici de suflet nu pot să facă, aceea
a dovedit-o directorul V. Onițiu prin
actul său de demisiune. Căci el a ară-
tat, că este o deprindere greșită a
crede, că rangurile schimbă moravuri-
rile.
Avînd în vedere pildele mărețe
din istoria popoarelor, el încă a ținut
să demonstreze Românilor, că pentru
cei-ce voesc a face bine, pentru cei-ce
nu-și vînd conștiința și libertatea
de convingere, rangurile, funcțiunile
nu sunt privilegiu de corupțiunea, de
schimbarea bunelor deprinderi, ci dim-
potrivă: ocașuni binevenite de a lucra
cu mai mult succes pentru binele
neamului românesc. Ne doare mult
pierderea, ce trebuie să o îndure li-
ceul nostru în conducere, dar avem
mîngăierea, că societatea românească
a profitat un exemplu rar de firmi-
tate în caracter și de virtute bărbă-
tească. Până când oare vom mai
tolera între noi curentul imoralității
publice, susținut și susținător de nul-
tăți și de imbecili!?

Certe și împăcări. E vorba de parti-
dul Kossuth-ist, și de întâmplările din șinul
celor două fracțiuni ale acestui partid.
După cearta dintre Ugron și Polonyi
în parlament, acest din urmă și a dat dem-
siunea din clubul ugronist, împreună cu Szalay
Károly, declarînd totodată că rămăniș pelăngă
ideile lor independiste.
Ceea-ce va să zică, fracțiunea Ugron
s'a fracționat și din șinul său s'a născut
acum fracțiunea Polonyi Szalay, care numără
2 membri, pecănd fracțiunea-mamă a rămas
cu 6 membri.
In cealaltă tabără independistă, Kossuth-
ș și s'a împărțit cu Fővő Károly care

se desfăcuse de ei când cu votarea legilor
politico-bisericești; dar pe care îl sîrbătoreșc
acum pentru că a publicat o lucrare literară
de valoare: „In jurul Balatonului”.
Aceasta e situația independistă în prej-
ma alegerilor dietale.
Raportul Dietei. In ședința de Săm-
bată (17 l. c. n.) a camerei deputaților, pre-
ședintele Perczel Dező a prezentat camerei
raportul despre întâmplările și lucrările a-
cesteia în decursul sesiunii a IV-a a perio-
dului parlamentar 1896—1901. Partea pri-
mă a raportului cuprinde date privitoare la
deschiderea sesiunii și la constituirea biu-
roului și a diferitelor comisii; iar da-
tele relative la înșiiș părinții patriei în
resușant, sunt următoarele: In cursul se-
siunii a patra au abzis de mandat trei de
putați, și au murit patru; alegeri noue sau
parțiale de deputați au fost șapte, iar cer-
curi vacante au rămas două
I s'au prezentat camerei în această se-
siune 20 noul proiecte de legi, între cari:
ministrul-președint și ca ministru de interne
a prezentat șase; ministrul de agricultură —
șase; cel de justiție — unul; ministrul de
comerțiu — patru și cel de finanțe — trei;
ministrul hoșvezimei și al învățămîntului
public — nici unul. Propunerii ministeriale
și de altă natură s'au prezentat: 22. Afară
de acestea, camera a mai isprăvit și alte
șgende; precum: interpeleții, rapoarte în
casuri de incompatibilitate, concluse în di-
ferite cauze, adrese și petiții diferite, in-
trate în număr de 237, dintre cari s'au re-
șolvat vr'o 45.
Camera, peste tot, a ținut în sesiunea
a patra: 44 ședințe.
Sesiunea ordinară a parla-
mentului român se începe cu ziua de
28 Noemvrie st. n. Textul mesagiului
de tron, prin care se va face deschiderea
sesiunii, s'a formulat deja în consiliul
de miniștri din zilele trecute.
Gospodărie patriotică.
Opinia publică maghiară e viu aș-
tata de situația economico-financiară a
Budapeștei, „fő és szék város”; și presa
se tînguiește pe toate tonurile în fața
șituației create de gospodăria centrală.
Nu se cerea o adăncă perspicac-
tate pentru a se prezice actuala stare
de lucruri, considerănd avîntul forșat ce
îi fusese impus acestui oraș de faloșii
noștri compatrioți șovinști.
„Părinții” capitalei își puseseră de
gînd, nici mai mult nici mai puțin, de-
căt să întrecă Parisul, căci Viena, sunt
destul între ei cari cred c'au întrecut-o
în înfățișare și splendoare.
Nu vorbim aci de decedența morală
în care Budapeșta se zice că ar fi în-
trecut multe orașe universale; vorbim
numai de aparențele pentru cari atât
de mult dau de obicei capetele șeci, pen-
tru cari atât de mult s'a cheltuit în
orașul unde e așezat rășosatul Kossuth
Lajos. Am ajuns să vedem o capitală
frumoasă, ce e drept, cu care se fălesc
cei ce au lucrat la aceasta, — dar vorba
Romănilor: fală goală straiță ușoară!
Și de fapt proverbul românesc se
potrivește admirabil în cazul de față,
căci cassa comunală se apropie de fal-
șment.
A mai contribuit înșe la aceasta și
împrijurarea că s'au fă ut slăpăni peste

conducerea afacerilor orașului o seamă
de clicași, cliche ovreo-maghiare, cari s'au
priceput așa de bine să-și facă afacerile,
încăt din gura falimentului comuna nu
mai poate scăpa decăt mărinș imposi-
tele comunale cu suma de două milioane
de coroane.
Acest mijloc amărește peste mă-
șura pe contribuabili și îi îngreu-
nează cu atât mai mult, cu cât piața
șind în suferință de bani, negoțul stag-
nează, veniturile scad; iar la aceasta a
mai contribuit și împrejurarea că ma-
șhiarii s'au apucat să tragă deget cu
Austria și în special cu Viena. Și în așa
șituație impositele să se urce?
Ziarele maghiare ved cu mare în-
șgrijorare starea de lucruri, și cer, ca
șingură soluție salvatoare, întervenirea
și ajutorul guvernului.
Eată halul autonomiei comunale,
sub regimul ovreo-șovinist!
Legea numirei comunelor.
In parlamentul din Budapeșta,
într'una din zilele din urmă a sesi-
nei încheiate, deputatul Endrey Gyula
a interpelet pe ministrul Széll asupra
întârzierei executării numitei legi.
Rășpunsul dat de primul ministru
credem că prezintă oarecare interes.
Dată un fragment din acel răș-
puns, caracteristic pentru modul de
a vedea a primului ministru în această
șestiune:
„S'a ordonat ca să fie luate la
rînd toate orașele cu magistrat regulat,
din întreaga țară, cari au același nume,
deoare-ce primul scop al acestei legi
este ca numele similare să fie astfel
combinat ca să e ficese pentru fie-
care comună un nume corășpunzător
trecutului său istoric și împrejurarilor
locale”.
Și cu toate că Endrey a protestat
contra modului de a vedea și de a
judeca a primului ministru, spunînd:
„Pentru aceea am adus această
lege, ca Brassó să fie Brassó iar nu
Kronstadt și ca din Nagy-Szeben să nu
se facă Hermannstadt. Comitatuș Pest-
Pilis nu are nevoie de maghiarisare”, —
majoritatea a luat spre știință
rășpunsul.
Ori-care ar fi considerațiunile
cari l'au șilit pe Széll să facă decla-
rațiunile de mai sus, nu putem să
nu vedem că aci e vorba de o ten-
dintă de a mai strînge întru căt-va nă-
bădăile șovinismului.
Din Dietă.
— Ședința dela 17 l. c. —
Ambele camere ale parlamentului
ungar au avut Sămbată căte-o ședință
șcurtă și cea din urmă din sesiunea
a patra (penultimă în acest period
electoral).
In camera deputaților, cari de data
asta erau într'un număr neobișnuit
de mic, s'a trecut peste un șingur
obiect: s'a cetit adeocă rescriptul prea-
șualț, prin care s'a declarat încheiată

sesiunea a patra, și deschiderea sesiunii a cincina (ultima din perioada actuală) s'a anunțat pe mâine, 20 l. c. n.

Ședința în casa magnaților s'a deschis în prezența a vr'o 12 membri, prin vice-președintele *Ernușt Kelemen*, care a prezentat magnaților un teanc de acte și rapoarte, precum și re-scripte despre acte dezbătute în camera deputaților. După asta s'a oțit și magnaților rescriptul Monarhului despre încheierea sesiunii penultime a acestui period parlamentar.

Din România.

Procesul complotului bulgăresc.

La ordinea zilei este interrogatorul acușatorilor.

Acușatul Alex. Trifanoff dă lămuriți asupra întrebărilor lui cu Boris Sarafoff. Toată convorbirea a urmat asupra scopului final, liberarea Macedoniei.

Revoluția în Macedonia a fost decisă pentru 1900.

Pentru a se produce însă o diversiune, trebuia făcută o lovitură teribilă, care să înspăimânte peninsula Balcanică. Trifanoff a propus să se agite chestia ovrască, Sarafoff i-a ris în nas și l'a făcut „idealist”. Mijlocul este mai grandios: să se omoare regii României și Sefiel.

Se citește o scrisoare a lui Sarafoff către Marcu Bosneacoff, în care este vorba de „marele secret”, adică de omorirea Regelui Carol, și de cele două spargerii, la cărciumarul Stefanow și la doamna Velicu pentru a se procura bani.

Acușatul recunoaște, ca și Karambuleff, protocolul ședinței Comitetului din București, în care se vorbește de articolul din Peninsula Balcanică.

Acușatul Trifanoff istorisește apoi cum au conceput planul pentru omorirea lui Fitowski și cum s'a executat crima.

Interogatorul în general nu prezintă un interes deosebit de oare-ce întrebările se referă la fapte elucidate deja de instrucțiune.

Mai importante sunt următoarele întrebări ale d-lui profesor Dr. Babeș, prim-jurat:

— Care-i motivul, care a determinat pe Trifanoff să-și deschiză justiției tot sufletul?

— Convingerea că Sarafoff nu urmărește acel ideal sfânt, care m'a entusiasmă pe mine și pe ceilalți.

— Atunci cum de s'a pretat să se facă instrumentul la omorirea lui Fitowski?

La această întrebare, Trifanoff răspunde printr'un adevărat discurs: el a fost entusiasmă de cuvintele lui Sarafoff, care a știut să-l înflăcăreze și să-l intereseze asupra soartei demne de plâns a Macedo-

niei. Mai târziu a putut constata scopul ce urmărește Comitetul.

„Pe atunci n'aveam ochi de văzut, n'aveam urechi de auzit. Am urmat planurile lui Sarafoff și m'am simțit chiar onorat că mi-a încredințat prezidenția Comitetului”.

Trifanoff zugrăvește ast-fel pe Sarafoff:

— Un om destul de inteligent: abil falsificator, abil spărgător, bun orator și „bun” patriot! (Mare senzație. Ilaritate).

La o întrebare a apărătorului Sipsos, dacă Comitetul suprem din Sofia se bucură de toleranța și sprijinul autorităților din Bulgaria, acușatul răspunde că este tolerat nu ține însă dacă ei sprijin.

De asemenea acușatul declară că n'a cunoscut, nici n'a văzut obligațiunile pentru împrumutul național, emise de comitetul suprem din Sofia.

Cetirea textului acestor obligațiuni produce mare ilaritate în public. Într'adever se promise deținătorilor marea cu sarea și plata la luarea Macedoniei!

Stoian Dumitroff, asasinul lui Mihăileanu își începe depunerea cu voce înceată cu ochii plecați și pare că recitește un rol studiat mai dinainte.

Dumitroff spune, că în cărciumă la Pop-Arsoff, s'a strungeau mai mulți bulgari și vorbeau lucruri patriotice.

Stoian Dumitroff tăgăduiește că a fost pus la cale de alții să ucidă pe Mihăileanu.

Președintele spune că pentru a se explica cauza acestor tăgădueli va pune să se dea citire corespondenței secrete întreținută în închisoare între Alexoff și Dumitroff și prin care primul ruga pe cel de al doilea să revină asupra declarațiilor sale.

Di Lazăr Duma, interpret, dă citire scrisorii în bulgărește.

Alexoff recunoaște scrisoarea în care scrie lui Dumitroff: „Stoiane, îți sărut ochii; dacă ești bun Macedonean, revină asupra declarațiilor tale, lasă-ne, pe mine și pe Peteff, de o parte”, dar spune că parte din scrisoarea e scrișă de Trifanoff.

Cu toate insistențele președintelui, care face apel la sentimentele lui umanitare, Dumitroff continuă să tăgăduiească că a fost pus la cale de alt cine-va să comită crima și că a lucrat din propriul lui îndem.

Din străinătate.

Principele de Orleans în acțiune. Din capitala Franciei se anunță, că în timpul din urmă principele de Orleans a pornit o nouă acțiune pentru promovarea scopurilor sale în Franța. A dat anume îndrumări comitetului roialist din Paris, ca acesta să înceapă numai decât cea mai energică acțiune în interesul roialismului. — În urma acesteia în orașele mai mari ale Franței în curând se vor ține adunări roialiste, cari sigur vor avea ca rezultat, cel puțin, o agitație pronunțată în spiritele din țeară.

Irlandezii și Krüger. În Anglia și în deosebi în Londra a produs mare senzație și amărăciune o telegramă de felicitare, ce cluburile politice irlandeze împreună au trimis o prezidenție Krüger la Port Said. Depeșa din chestie, în care în mod neobișnuit până acum se manifestează *ura în po-triva Englezilor*, — sună astfel:

„Poporul acela, care de mulți ani geme în catusăle, în cari acum și pe poporul D-voastre vor să-l împingă, — își trimite felicitările sale. Noi, două rase, osândiți și prin arme să ne recăstigăm libertatea. Din adâncul inimei noastre simpatism cu D-Ta și cu poporul D-Tale, și dorința noastră cea mai ferbinte este: oh, de-ați reuși a convinge națiunile străine și guvernele lor despre dreptatea cauzei D-voastre și prin aceasta să puteți opri, ca Englitera să cuteze a încerca mai nouă să întreprindere de bandă împotriva patriei D-Tale. Ostitoția engleză este singura cauză a ostitoțiilor: aceasta e pricina dușmăniei dintre două popoare de aceeași rasă”.

Partea literară

ZECE MAIU

CUVĒNTARE

de

D. A. STURDZA,

Membre al Academiei Române.

(Continuare).

V.

Pe lângă aceste greutăți veni un alt factor, ca să încerce situațiunea europeană: interesele marilor puteri. Ceea-ce „Mesagerul” din Petersburg indica pentru Rusia în Octomvrie 1875, se accentuă în Maiu 1876 cu colorii mai vii pentru Rusia ca și pentru celelalte puteri, însă pentru fiecare în mod atât de diferit, încât acțiunea lor comună devenia foarte greoaie.

Francia și Italia stau într'o atitudine rezervată, căci ele nu aveau interese imediate în Peninsula-Balcanică.

Nici Germania nu căuta a-și lega acțiunea sa de trebile Orientului. Marele cancelar era ocupat cu deservirărea și întărirea clădirii celei noue a Imperiului German. Politica urmărită de Principele Bismarck consta în a menține pacea, ceea-ce necesita trei lucruri: a nu provoca, a fi gata de-a se apăra în cas de atac, și a nu se mesteca în certuri prea depărtate de stera interesele germane celor mai imediate. Într'aceste din urmă cancelarul număra și cestiunea Orientului. În această privință el a făcut adese declarațiuni cele mai formale și mai netede, și purtarea lui în diferite împrejurări a dovedit, că nici odată nu s'a depărtat de linia trasă și făcîș declarată. Principele imperial german scria în 24 Maiu (5 Iunie) Principelui Carol: „Noi Germanii nu

avem nici un interes direct în cestiunea „Orientului: gândim numai să protegem acțiunea pe compatrioții nostri”; și în 15 (27) Septembrie lordul Odo Russell comunică din Berlin lordului Derby: „Atitudinea guvernului german în privirea Turciei este rezervată, și expectantă, precum a fost dela început. În ce privește Anglia, Principele Bismarck este gata a sprigini eforturile guvernului M. S. îndreptate în interesul general al păcii și al progresului”.

Dintre toate puterile Rusia și de Rusia Austro Ungaria aveau interesele cele mai imediate în Peninsula-Balcanică. Austro Ungaria era atinsă în mod indirect de cele se petreceau în provinciile europene ale Imperiului Otoman.

Fără a apăra Turcia cu căldura și decisiunea care îi trăsese linia sa de purtare în timpul războiului Crimeei, Anglia, cu interese de prima ordine în lumea musulmană, tană, concentrate în India și Egipt, și în pozițiunea comercială dela istm. Suez, — priveghia, ca acțiunea rusească să se lățească și să nu precumpenească. Anglia doria și cerea o ameliorare a guvernării interne a Turciei, dar nu admidea strugerea Imperiului Otoman.

Austro-Ungaria era dintre puterile mai apropiată de câmpul conflagrațiunii. Tine. Poporul slavei din Bosnia și Hercegovina era de aceeași rasă ca și poporul Croația și Slavonia. Numeroase interese politice și comerciale siliu pe acest imperiu să nu stea impassibil în fața întempestivă ce se desfășurau; el tinea a stinge focul ear nu a-l aprinde. În 1854 el pusea în însemnate Rusiei și ocazional retrăgea armatei rusești de la Dunăre.

Rusia purta o dese răboai, ale căror rezultate fuseseră favorabile extensiunii sale teritoriale și situațiunii creștinilor puși ai Sultanului. Era vederat, că imperiul dela Nord vroia să facă un pas înainte în realizarea programului său, și în viitor la emanciparea creștinilor din Turcia.

În afacerile turcești, Rusia sta astăzi în primul rang. Ea căuta sau să stea puterile cele mari spre o acțiune comună în contra Turciei, sau să izbutească să mână singură în fața ei, cu mandat de la sau tacit al Europei.

Importa Rusiei să se asigure mai mult de neamstecul Germaniei. Acest lucru ușor de atins. Ceea-ce era mai greu obținut, pentru-ca Rusia să facă un decisiv înainte, era o înțelegere între Rusia și Anglia, între Rusia și Austro Ungaria.

Diplomația rusească reuși pe deplin în campania ei, de a liniști pe amândouă aceste mari puteri.

(Va urma.)

Pe ilustrate.

Arad, 18 Noemvrie

I. Amică! Sâmbătă seara tinerii arădani: profesori, tineri advocați, cu dați de advocați, funcționari de bancă, dela consistor, a aranjat o petrecere cu Au avut ideea să ne invite, nu ca să-l-

Scrisori către eleve.

Așa-i pentru femeile dela oraș care n'au loc, dar' acelea cari locuiesc prin orașele mai mici, sau chiar sate și zic tot așa, lăsându-și locul necultivat, acelea nu judecă bine. Și apoi nici „socoata” asta a efitințății nu e totdeauna infalibilă. Să zicem că e așa, că se capătă legume în or' ce vreme și foarte ieftine; dar' pentru-ce să dăm noi crucerii când cu servitoarea, pe care și așa o plătim, putem lucra pământul de lângă casă? Și chiar de ar lucra mai mult, decât ar costa legumele, care le-ai cumpăra, totuși ai profitat, deoarece-ce grădina s'a lucrat și ea printre celelalte lucruri, cari n'au rămas nici ele îndărăt și nici mai nainte nu mergeau de nu lucram nimic în grădină!

Tot astfel stăm și cu cânepa. Am auzit zicându-se: „De ce să mai sămănăm cânepă, că e mult lucru cu ea, apoi căpătăm pânză destul de ieftină!”

Vezi, dragă, și aici greșesc femeile cari zicându-se: „De ce să mai sămănăm cânepă, că e mult lucru cu ea, apoi căpătăm pânză destul de ieftină!”

Vezi, dragă, și aici greșesc femeile cari așa vorbesc, odată pentru aceea, că pânza așa vorbită și țesută este de zece ori mai

durabilă decât cea cumpărată, ear' a doua pentru-că femeile în timpul cât torc și țes, și așa n'ar pute căștiga banii, pe care-i cruță prin aceea, că nu vor trebui să-i deie altora pe pânză! Și așa-i și aici: chiar de ar lucra mai mult, încă e câștig! Dar' mai e și partea morală: femeia având aceste lucruri, e mai legată de casă și nu va petrece timpul în povești și lene, pe la vecine, povești cari sunt începutul multor neferici!

Acum după ce vedem, câte trebuie să știe o femeie ca să se poată numi economă bună, ne vom da seamă că la însușirea acestor cunoștințe a tuturor, ne trebuie timp, voință, stăruință, diligență mare, și că nici odată nu e permis să credem că știm destul, deoarece-ce ca pe or'-care cale a perfecțiunii, și în ale economiei ne trebuie experiență, multă experiență, o experiență ce nu ni-o putem căștiga în școală, unde se propun studii variate, ear' pe terenul economiei abia se poate indica în mici resumate direcțiunea care trebuie urmată acasă, în praxă.

Muncă dară, muncă din greu și cu mâinile proprii și interesare de multe de toate se recere, pentru-ca pe lângă cunoștințele poate frumoase teoretice, să și devii economă bună, muncă, care nu numai nu „de-josește” pe o femeie or' cât de bine educată, dar' o face înaltă!

Fiind vorba despre asta, să-ți spun, iubita mea, o istorioară:

Au fost odată două prietene, Elvira și Valeria. Elvira încă de mică la casa părintească era curățică și sprintenă, încât nu numai lucrurile sale și le ținea în cea mai bună ordine, dar' venia în ajutor și fraților ei mai ușoare prin casă și bucătărie, ear' după-ce s'a dus la școală, era și acolo model de copilă bună, ordonată și diligentă.

Valeria era o copilă lăsată în voia ei, comoadă, și așteptând să i-se aducă toate de-a gata. Lucrurile ei erau totdeauna ca aruncate cu furca, cu surorile se certa dacă nu i dădeau tot ce le cerea și dacă nu i săriau la poruncă! De ajutat ceva prin casă, în bucătărie, nici ideie. La școală nu-și făcea temele, și dacă învățătoarea îi zicea ceva, se mieuna și se plângea la părinți că învățtoarea e rea, că e nedreaptă, că o iubește.

Au după an trece, în copilărie, repede ca visul, și Elvira și Valeria s'au făcut fete mari, și s'au dus la casele părinților.

Elvira se desvoltase o fată voinică și frumoasă, și i-se dusese vestea de isteț și harnică. Știau toți că ea ferbe, că singură își face hainele, că din laptele dela patru vaci tot ea adună smântâna, ea face uatul, ea are găini, puș, cultivă grădina de legumi, ba ce știe chiar țese și tot îi rămâne timp

și pentru cetit și musică, ba une-ori și tură, și era pururea veselă și fericită!

Valeria era domnișoară în înțelesul termen al cuvântului: anemică și nervoasă. Lucrul casei îi ținea de ceva sub denta unei femei, care știe să cânte la pian și știe vorbi rău franțuzește. Când ieșea în grădină, are mânuși lungi, și nu umblă unde e soare, ca să-i rămână fața palidă, dect „interesantă”... E pururea „pășpusă”, și „nu crede că există fericită”, dacă poate să existe, apoi sigur nu merge la societăți zgomotoase!... La petrecerile dela toaletele cele mai strălucitoare de țară, ea se ținea în colț. Tinerii serioși nu-i plac, că îndrănesc a-i contrazice câte-odată, bine își petrece cu cei cari îi laudă nebuliile.

Uneori se întâmpla cu Elvira la o petrecere, și atunci nu se putea mira de mama Elvirei, de ce e așa zgârcită, nu-i face haină de mătasă, ci o duce batist alb, că doară e deja de nouă zece ani și știe lumea că are din ce face.

Maria Cloș

(Va urma.)

gablon, ci pe cărți ilustrate. Avem un suvenir și în album despre această petrecere.

Știți scrieri și eu deci tot pe cărți ilustrate. Știu că așa voi păstra mai cu drag memoriile mele.

II. Știu că ești nerăbdătoare să aflu ce au fost la petrecere. Ți le înșir. Din cunoscutele noastre dela petrecerea din (jurere, dela anul nou nu s'a mai aranjat petrecere): Dora Vuia, Hortense Miclea (aradane); din provincie: Cornelia Hoșu (Sibiu) și Florica Ciorogariu (Sintea)... Maria Cioban, directoara școlii de la Șoara Cornelia Mușiu, profesoară la școala, și d-șoarele: Hortense și Bogdan (dela Sibiu).

III. Cum vezi, n'am fost multe. Tu știi că mult ne bucurăm noi fetele, dacă mai puțin, dar tineri să fie cât să putem număra. Și așa a fost. De aceea și petrecut admirabil.

Damele — atâtea neveste tinere — care gardau, altele au venit înadins să-și danseze, au dansat și ele toate. Eată așadar, cumunș: d-nele Vuia, Miclea, Luca, Horbay, Petran, Ispravnic, Pop, Secula.

Toți și toate am petrecut până aproape de două din noapte...

Cât despre suvenirul ce-l va fi dus în suflet, înțelegi bine, că nu se încredința și cărții ilustrate.

Do-re-mi.

ȘOAPTE

In biserică.

Am intrat la chipul Maicei
Preacurate să mă plâng,
Că necazurile vi-ți
Mă doboară și mă sting.

Ș'am văzut lângă icoană
Un biet cerșitor plângend, —
Dar a Domnului voință
Cu evlavie laudând.

Am roșit, — și pocăită,
Lângă cerșitor am stat,
Mulțumind Puterii sfinte
Pentru toate ce 'mi-a dat.

Maria Cioban.

Noutăți

Arad, 19 Noembrie n. 1900.

Parastas. Azi, la orele 10, s'a servit parastas gr. or. (catedrala) din loc un parastas în memoria regretatei împărăteșe regine Maria, a cărei zi onomastică este.

La parastas a asistat P. S. Sa Episcopul Goldiș, corpul profesoral și învățătoresc, elevii și elevele dela Seminar, școala superioară și școlile primare.

Oaspeți înalți la Chișineu. Sâmbătă la 17 l. c. n., arhiducele Austriei Iosif împreună cu cumnatul său, principele Filip de Orleans au sosit la Chișineu (comitatul Aradului), unde au aranjat o mare vânătoare în parcul arhiducelui Iosif. A doua zi, au sosit acolo și arhiducele moștenitor de tron Francisc Ferdinand, și ministrul de convezi, baron de Serey.

Ciudățeniile dela mănăstirea H. B. B. despre care am scris în numărul din urmă, se refer la vremea când înstrăinarea acelei mănăstiri era în mâinile lui metropolit dela Sibiu.

Nu vrem să comitem indiscrețiune și să discutăm în publicitate chestii, cari și trebuie să ajungă în dezbaterile forurilor competente: în Consistor și Sinod. Nu să accentuăm însă ceea ce am afirmat cu două ani: atât „Gazeta”, cât „Știința” erau subvenționate din banii mănăstirii. Eată de ce și azi „Gazeta” susține atâtea încăpăținare pe Mețianu și pe cei cu atâtea răutate pe cei ce, în Aradul, au pus capăt sistemului...

Krivány înaintea tribunalului.
Vineria trecută judele Ioan Földes dela tribunalul regese din Arad prin decizie a hotărât, ca pertractarea finală în cauza criminală a celebrului defraudant Krivány János să se înceapă în ziua de 10 Decembrie st. n. la tribunalul regese din loc. Pertractarea, care sigur va fi una din cele mai interesante, va ține vr'o 4—5 zile.

Preot orbit la altar. Un caz de o neobișnuit de rară nenorocire s'a întâmplat zilele acestea în Arad. Preotul romano-catholic Eugen Tajthy dela biserica minorilor din loc, servind Joia trecută la altar, deodată și după o dureroasă și puternică schinteiere de ochi, — și-a pierdut vederea cu desăvârșire. A trebuit să părăsească altarul și numai cu mare greutate a putut să iasă din biserică. După părerea medicilor — spun foile locale — nu e nici o speranță, că nenorocitul preot să și mai recapete vre odată lumina ochilor.

Mișcarea populației României în 1899. Totalul căsătoriilor în România în 1899 a fost în anul 1899 de 50.003. Nașterile au atins cifra de 250.318 suflete, din cari 128.558 băieți și 121.759 fete. Morți în țara întreagă au fost 164.900, din cari 86.509 băieți și 78.391 femei. Dacă adunăm numărul nașcuților cu al morților, creșterea populației nașcuți mai mulți, ca morți, în România a fost de 85.418 suflete.

Oradea mare — supărată în urma unei dispoziții a ministerului de război, școala de voluntari din Oradea mare în curând va fi permutată la Dobrița. Măsura aceasta a produs mare nemulțumire în capitala Bihorului și foile de-acolo de zile întregi își arată indignațiunea față de ministerul de război. Școala pentru voluntari de 25 ani exista deja în Oradea mare și astfel ordonanța ministerului li-a venit Orăzenilor de tot pe neașteptate.

Himen. Dl Mariu Tempea, candidat de preot din Lugoj, și-a sârbat eri (18 l. c.) cununia cu d-șoara Cornelia, fiica d-lui Teodor Cosma din Căpruța.

Concert în Săcărâmb. Corul vocal al bisericii gr.-orient. române din Săcărâmb, sub conducerea d-lui Inv. Ilie Mihail, arangiasă Sâmbătă seara, la 24 Noembrie st. n. a. c. în școala rom. gr.-or. din Săcărâmb concert împreună cu dans, după un program bine ales și varat. Inceputul la 7 1/2 ore seara. Prețul intrării: de persoană 1 cor, de familie à 3 persoane 2 cor. Suprasolviri se primesc cu mulțumire și se vor cuita pe cale ziaristică. Venitul curat este destinat fondului corului.

Necrolog. Ni-se trimite trista veste, că Simeon Oros, advocat în Șimleu și membru ordinar al „Asociațiunii pentru literatura și cultura poporului român”, după un morbo greu și îndelungat a reposedat în 15 l. c. n. în anul 59 al etății și al 28 al căsătoriei sale. Înmemorământarea s'a făcut după ritul gr. cath. în cimitierul comun din Șimleu, Sâmbătă 17 Noembrie n. Fie I somnul lin și poimenirea eternă!

Papp Béla, după-cum se depeșează din Sătmăr, va fi executat acolo mâine (Marți), 20 l. c. n.

Căpitan trădător. Mai sunt Dreyfuss-ii și'n alte părți ale lumii. Cel puțin asta o spune următoarea depeșă din New-York, cu data de 17 l. c. n.: Guvernul american a pornit cercetare aspră în cauza, de-a afla pe un oficer, care a tradat foilor un secret, că a-decă guvernului american i-s'au îmbiat spre cumpărare planuri de-ale tunurilor franceze. Cel dintâiu bănuit de această crimă de trădare este căpitanul Lewis (de sigur Ovreu), care a și fost arestat.

Coroane false. În orașul Cașovia circula în mare măsură monedele de 5 coroane falsificate. Zilele trecute a fost prins acolo și arestat un falsificator în persoana lui Fova Iozsef, tocmai când voia să-și scoată un bilet la gară — cu asemenea coroane false.

După închiderea expoziției din Paris. Se știe, că Luniă trecută s'a făcut închiderea expoziției universale dela Paris. Expoziția a fost cercetată de peste 55 milio-

oane vizitatori, dintre cari 49 milioane cu bilet de intrare. Fiindcă expoziția s'a încheiat fără deficit, în ședința de Luni a camerei franceze a fost primită unanim propunerea deputatului Gerville Réache, de a se aduce felicitări organizatorilor expoziției și tuturor, cari au contribuit la reușita ei.

Convocare. Subscriși, în conformitate cu obligămintul luat asupra noastră, convocă pe toți colegii cari au absolvat teologia la Seminarul Andreian din Sibiu, în anul 1894, la o întrunire frățescă aici la Sibiu pe 29 Noembrie st. v. 1900 la ședința festivă aranjată în memoria Marelui Andreiu.

Apelând la încrederea iubitorilor colegi, îi rugăm pe toți, să nu întrelase acest bun privilegiu de întâlnire, pentru a ne renoi vechile legături de prietenie, a ne da seamă despre cele ce am făcut și dacă ne-am împlinit cu conștiințioasă deviza drapelului, sub care ne-am grupat înainte cu 6 ani, devisa, care sună:

„Pășește poruncile mele și vei trăi, și cuvintele mele, ca lumina ochilor, înfășurate la degetele tale și le scrie pe lățimea inimii tale”. Pilele lui Solomon.

Sibiu, 3 Noembrie, 1900.
Ioan Moța, paroch, Ioan Bercan, paroch, Aron Roman, ipo-diacon, Maniu Lungu, Teodor Orlea, Valeriu Arseniu.

Rugare. P. T. Domni, cărora s'a trimis „Prospect și coală de subscriere” pentru subscrierea de acțiuni la înființarea casei de păstrare „Buziașana” în Buziaș, sunt rugați, ca în decurs de 8 zile să binevoiască a ne retrimite acele Prospective, pline s'au goale, ca să ne putem orienta în privința numărului acțiunilor subscrise, cu atât mai virtuos, căci termenul de subscriere a expirat la 1 Octomvie a. c. Buziaș, la 2 Noembrie 1900. Ioan Ciurciu, controlor.

Femele din Rusia la tot casul sunt mai favorizate de soarte în ce privește avântul lor în știință. Ele vor pute adevă să ajungă acolo mai curând decât în alte țări a fi mulțumite în dorul lor, de-a cerceta universității. Murind de curând în Moscva bogatul neguțator Astrachov, el a lăsat anume trei milioane de ruble, pentru-ca din ele să se deschidă în Moscva o universitate numai pentru femei, unde să poată învăța netulburate și negenate. Ministrul de instrucțiune rusesc luând în primire fundațiunea, a spus, că în principiu e învoit să împliniască voința testatorului.

Vieța regilor. Regele Alexandru al Serbiei a făcut prin medicul său de curte întrebare la o societate de asigurare din străinătate, că fire-ar aplecată să-i asigure viața pe un milion și jumătate de franci. Societatea nu a primit ofertul, ear în motivarea refuzului zice că, după asasinarea regelui Umberto, directoriul societății a enunțat principiul de a nu mai primi asigurări pe viața domnitorilor. Ear aceasta sigur numai pentru-că prea mult sunt expuși la atentate.

Carte de bucate. În „Biblioteca Noastră” tocmai acum a eșit de sub tipar partea II din „Poftă bună”, carte de bucate, scrisă de Zotti Hodoș. Partea primă este deja foarte răspândită; partea a doua, apărută acum, conține o sută șasezeci de rețete de bucate. Au trimis rețete următoarele doamne și domnișoare: Victoria Ardelean, Ada Balaș, Neți Calciunar, Eliza Curta, Ida Faur, Maria Ghidiu, Ana și Cornelia Hodoș, Sidonia Maior, Letiția Oncu, Sofia Pap, Livia Popovici ș. a. Ca și în partea I, rețetele sunt scrise pe înțelesul tuturor. La sfârșit se dau și câte-va menu-uri.

Partea a doua costă numai 28 cr. și 5 cr. porto. A se adresa de-a dreptul la d-na Z. Hodoș în Caransebeș. Tot acolo se poate comanda și partea I, trimițend cu mandat poștal 70 cr. și 5 cr. porto.

Un candidat de advocat român caută aplicație în vre-o cancelarie advocațională. Cine are trebuință, să se adreseze la redacția foii noastre.

BIBLIOGRAFIE

Ioan Kalinderu: *Portul bărbei și pērului la Români*. București 1900, 1 br. 40.

Marele om de bine, cum i-se zice cu drept cuvânt peste Carpați d-lui Kalinderu, este o personalitate cu mult superioară decât ca să nu illustreze diferite terene de ale vieții publice.

Patriotal desinteresat, povățitorul și spriginitorul tuturor acțiunilor de bine, inițiatorul de bibliotecă economice, școlare, etc. se numără însă cu drept cuvânt și între savanții români.

Distins juriconsult, istoric și arhilog. în cariera sa literară-științifică ni-a îmbogățit literatura cu valoroase lucrări, în-deosebi cercetări în domeniul instituțiilor române.

De curind a apărut din peana sa studiul asupra *Portului bărbei și pērului la Români*, un studiu pe cât de instructiv, pe atât de interesant.

Coafarea, ca un mijloc de a înfrumuseța înfățișarea omenească, poate fi socotită artă; artă, care urmărită prin schimbările prin cari trece, ne indică evoluarea gustului, și ca atare ne reoglindește o serie de preocupățiuni în succesiunea lor, oferindu-ne un element din dezvoltarea istorică a obiceiurilor și moravurilor.

Oferindu-ne totodată o basă de comparație pentru fixarea timpului din care pot data diferite creațiuni de artă.

Lucrarea savantă a d-lui Kalinderu îmbrățișează întreaga viață romană până la Creștinism. Numeroase ilustrațiuni, după monede, busturi și statui, pe cari sapa scrutațiilor le-a scos la iveală, ca să fie oglindă trecutului, precum și cercetările celor mari arhilogi și numismați, formează materialul din care autorul cu un aparat științific și-a clădit studiul său.

Pe cât de prețioasă, pe atât de interesantă și plăcută este la citit lucrarea distinsului academician.

Ultim cuvânt.

Un anunț de căsătorie, dintr'o gazetă, la „mica publicitate”:

„Un bărbat bine conservat, având din o primă căsătorie 6 copii sănătoși, având și o avere însemnată, ar dori să se căsătorească cu o domnișoară dintr'o familie bună, aflându se în aceleași condițiuni”.

Ultime știri.

Burii tot nu se lasă.

Londra, 17 Noembrie. Cu data 15 l. c. i-se raportează din Durban ziarului „Standard”: în districtul Standerton continuă încă ostilitățile. Burii de acolo s'au alăturat din nou la comande.

Cu aceeași dată i-se raportează din Pietermaritzburg ziarului „Daily Telegraph”: Garnisoana engleză din Vryheid este împresurată de Buri, ea însă e protejată cu alimente pentru jumătate an.

Calendar peanul 1901

s'a pus sub presă

și va apare curând în editura
Tipografiei Diecesane
(Arad).

Material foarte variat cuprinzând:

- literatură,
- istorie,
- afaceri bisericesti,
- parte economică,
- têrgurile,
- povește de tot felul

și 22 ilustrațiuni (chipuri).

Intre acestea: *portretul P. S. Sale Episcopului Goldiș*. —

Dintre tablourile dela instalare, Prea Sfințit Episcopul Popea și Goldiș pe pragul bisericii (îmbrăcați în ornate), 8 chipuri cu călăreții și mulțimea mare dela instalare; biserica rom. ort. din Oradea (2 chipuri: exteriorul și înconostasul bisericii!), mănăstirea din Gaiu etc. etc.

— Toate pe hârtie fină, încât ori-care se va pute pune în ramă. —

Prețul calendarului va fi moderat, ca și cel mai sărac să și-l poată procura.

Celor cari vor desface din aceste calendare, se va da rabat. Se atrage atenția d-lor preoți și învățători.

Editor: Aurel Popovici Barcianu.
Red. respuns: Ioan Russu Șirlianu.

Invitare la abonament

Deschidem prin aceasta abonament pe al doilea semestru la

„TRIBUNA POPORULUI“

Cu condițiunile de abonament, însemnate și în fruntea foii, cari sunt cele următoare:

In Monarchie:
Pe un an . . . . . Cor. 20.—
Pe 1/2 an . . . . . „ 10.—
Pe 1/4 an . . . . . „ 5.—
Pe o lună . . . . . „ 2.—

Pentru România și străinătate:
Pe un an . . . . . franci 40.—

NUMERII DE DUMINECA

pot fi abonați deosebit, ca foaie pentru popor, cu cor. 4 pe an, având o întindere de 8 pagini, cele 4 pagini ale

foii de zi, plus un adaus poporal de 4 pagini.

Domnii abonați sunt rugați a grăbi cu reînnoirea abonamentelor pentru regulata expedare a foii.

Abonamentele se fac prin mandate postale și anumit pentru un timp, care începe cu prima și se termină cu ultima luni.

Este în interesul dlor abonați, ca adresele să fie însemnate cât se poate de corect și legibil. Domnii abonați vechi sunt rugați a lipi pe mandatul postal adresa tipărită dela fâșiile, în cari li-s'a trimis „Tribuna Poporului“ până acum.

Administrația
„TRIBUNEI POPORULUI“

Deposit de giuvaeruri, ciasornice și argintării.

Bogat asortiment de ciasornice cu pendulă, de perete și deșteptătoare.

I. GRALLERT ȘI FIUL
ciasornicar și giuvaergiu
Arad, piața Andrassy Nr. 24.

Fondat 1867

Fondat 1867

479 — 13

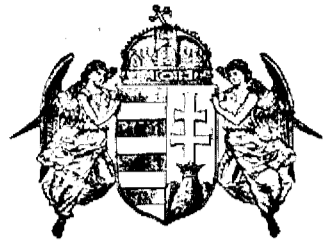
Reparațiuni de tot felul

de ciasornice și giuvaere

să execută cu toată promptitudinea.

Cu prețurile cele mai moderate.

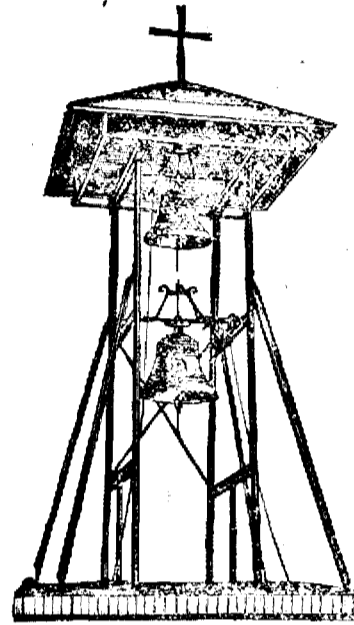
Premiat cu medalia cea mare mi'lenară la expoziția din Budapesta în 1896

Turnătoria de clopote și de metal
a lui

Antoniou Novotny

in Timisoara-Fabric

se recomandă spre pregătirea clopotelor nouă precum la turnarea de nou a clopotelor stricate, mai departe spre facerea de clopote întregi armonioase, pe lângă garanție pe mai mulți ani, provăzute cu adjuștări de fer bătut, construite spre a le înfocă cu ușurință în ori ce parte în data ce clopotele sunt bătute de o lătare prin ceea ce sunt mântuite de crepare. — Cu deosebire recomand

clopote patentate găurite

de mine inventate și mai de multe ori premiate, cari au un ton mai intensiv, mai limpede, mai plăcut și cu vibrarea mai voluminoasă decât clopotele turnate după sistemul vechi, așa, că un clopot patentat cu 300 kg. este egal în tonul unui clopot de 400 kg. făcut după sistemul vechiu. Mai departe se recomandă spre facerea scaunelor de fer bătut, de sine stătător, — spre preadinstarea clopotelor vechi cu adjuștare de fer bătut — ca și spre turnarea de toace de metal. Clopote în greutate de 300 kg. și mai jos se află totdeauna gata în magazin.

Preț-curanturi ilustrate se trimit la cerere grătit și franco.

505 — 8

A apărut

Și se află de vânzare la administrația „Trib. Poporului“ următoarele opuri:

	coroana	fleri
1.) „Geografia Comitatului Arad“, pentru clasa a III-a școalelor populare, de Damaschin Medre, învățător; aprobat de Consistor ilustrată cu chărți geografice	—	—70
2.) „Amicul Poporului“ — de Titus Vuculescu, pretor. Indreptar practic în cauze administrative. Prețul	—	1.—
3.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățeanu,	—	2.—
4.) „Judecătorile cu jurații“ — de Teodor V. Păcățeanu,	—	—80
5.) „Libertatea“ — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățeanu,	—	2.—
6.) „Principiile politice“, după Dr. T de Holtzendorf, de T. Păcățeanu	—	4.—
7.) „Caractere morale“ — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popea, profesor în Brașov.	—	2.50
8.) „Răsboiul pentru neatârnată“ și „Povestea unei coroane de oțel“ ambele de George Coșbuc. Prețul Răsboiului	—	1.20
Prețul „Coroanei“	—	1.60
9.) „Din vremuri apuse“ — de Iudita Secu, a născ. Truția	—	1.—
10.) „Vieritul“ — de Petru Vancu,	—	1.—
11.) „Teoria Dramei“ — de Dr. Iosif Blaga.	—	3.60
12.) „Juvenilia“ — de Sextil Pușcariu.	—	1.60
13.) „Cuvântări bisericesti“ — traduse de Ioan Gent.	—	5.—
14.) „Pribeag“ — de Ioan Iosif Sceopul,	—	1.50
15.) Instrucțiuni populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilhelm Niemandz	—	1.20
16.) „Liturgia Stului Ioan Crisostom“ (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Stefu învățător în Arad. Această liturgie conține toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul în Dumineci și sărbători. Pe lângă acestea mai conține irmoase, pricesne și un adaus de cântece populare. Toate imnele se pot cânta și numai pe 2—3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 6 la 5 coroane.	—	—

La comande să se mai adauge de fiecare op 10 fleri spese postale.